

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε

15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1927

ΑΡΙΘ 28-29

Ο ΠΑΝΑΓΙΟΣ ΤΑΦΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΓΕΝΟΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Πολύκαρπος ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἠγήθη κατὰ τὸ παρελθὸν Πάσχα τῆς ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα Συλλόγου «Ὁ Πανάγιος Τάφος» διοργανωθείσης Ἱερᾶς εἰς τοὺς ἁγίους Τόπους ἀποδημίας. Κατὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆ Μ. Τετάρτῃ τῶν τριακοσίων περίπου προσκυνητῶν ἐνώπιον τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῆς Ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ κ. Δαμιανοῦ ὁ ἅγιος Τρίκκης προσεφώνησεν ἀπὸ μέρους τῶν προσκυνητῶν ὡς ἀκολούθως τὸν Πατριάρχην, ἐκδηλῶν τὰ πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον ἱερὰ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους.

Μακαριώτατε Δέσποτα !

Δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ χριστιανικῷ κόσμῳ εὐσεβῆς χριστιανός, ὁ ὁποῖος κατὰ τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας νὰ μὴ ἀναβαίνει ἐν πνεύματι μετὰ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν πόλιν ταύτην τὴν ἁγίαν, καὶ νὰ μὴ παρακολουθῇ ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει καὶ κατανύξει πάντα ὅσα ὁ θεῖος ἡμῶν Λυτρωτῆς ὑπέμεινε δι' ἡμᾶς καὶ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν. Ἄλλ' ἂν οἱ Χριστιανοὶ πάντες κατὰ τὴν ἁγίαν ταύτην ἑβδομάδα συναναβαίνωσι νοερῶς μετὰ τοῦ Σωτήρος ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, πόσον δίκαιον καὶ πρέπον εἶναι ἡμεῖς, οἱ παριστάμενοι κατὰ τὴν ἱερὰν ταύτην ὥραν ἐνώπιον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, νὰ δοξάσωμεν τὸν Πανάγαθον Θεόν, ὅτι κατηξίωσεν ἡμᾶς νὰ ἐκπληρώσωμεν πόθον διὰ πυρον τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ σωματικῶς νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὴν ἁγίαν γῆν, τὴν πόλιν ταύτην τοῦ Θεοῦ, περὶ ἧς δεδαξασμένα ἐλαλήθη, νὰ κλίνωμεν τὸ γόνυ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἐνώπιον τοῦ Ζωοδόχου Τάφου, τοῦ φορικοῦ Γολγοθᾶ καὶ τῶν ἄλλων ἁγιωτάτων προσκυνημάτων, νὰ προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Καὶ ἦδη πλήρεις ζωηροτάτων ἐντυπώσεων καὶ ἀνεκλάλητου συγκινήσεως ἐμφανιζόμενοι ἐνώπιον τῆς Ὑμ. Μακαριότητος ὑποβάλλομεν Αὐτῇ τὰ βαθύτατα ἡμῶν σέβη.

Διὰ πᾶσαν τὴν Χριστιανικὴν Οἰκουμένην ὁ Πανά-

γιος τοῦ Κυρίου Τάφος εἶναι τὸ ἱερώτατον τῆς πίστεως καὶ τῆς εὐσεβείας κειμήλιον, καὶ καθόλου πάντες οἱ τότοι οἱ συνδεόμενοι πρὸς τὴν θεῖαν οἰκονομίαν καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐκ τῆς δουλείας τῆς ἁμαρτίας, εἶναι διὰ πάντα χριστιανὸν Ἱερώτατος καὶ ἁγιώτατος. Ἡμᾶς ὅμως τοὺς Ἑλληνας δεσμοὶ ὄλω ἰδιαιτέροι ἀναποσπάστως συνδέουσι πρὸς τὸν τάφον τοῦ Κυρίου καὶ τὰ ἄλλα σεβάσματα. Ὁ Πανάγιος τοῦ Κυρίου Τάφος εἶναι δι' ἡμᾶς οὐ μόνον τὸ ἱερώτατον κειμήλιον τῆς ἁγίας ἡμῶν πίστεως ἀλλὰ καὶ τὸ μέγιστον τῶν κληροδοτημάτων τῶν πατέρων ἡμῶν. Τὰ ἱερὰ προσκυνήματα ἀποτελοῦσι κατὰ τὴν ἐπιτυχῆ φράσιν τοῦ ἐν μακαριστοῖς Πατριάρχου τῆς ἁγίας ταύτης πόλεως Δοσιθέου πατρικὴν καὶ προγονικὴν ἡμῶν κληρονομίαν. Ἡδη ἀπὸ τῶν πρώτων αἰώνων τοῦ χριστιανισμοῦ σπουδαῖον μέλημα τοῦ γένους ἡμῶν ἦτο ἡ διάσωσις καὶ περιφρούρησις τῶν ἱερῶν τούτων εἰμηλίων, τῶν ἀναποσπάστως πρὸς τὸν ἐπίγειον βίον τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ ἀποστόλων συνδεομένων. Τὸ Ἔθνος ἡμῶν ἔχον πλήρη συναίσθησιν τῆς μεγάλης καὶ ἐξαιρετικῆς ταύτης τιμῆς, αὐτὸ νὰ κατέχη τὰ ἁγιώτατα προσκυνήματα, προθύμως καὶ ἀγογγύστως ὑπεβάλλετο εἰς ἐκουσίας εἰσφορὰς καὶ θυσίας πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐπιζήλου τούτου προνομίου. Αὐταὶ αἱ μέχρι τοῦδε διασωζόμεναι ἐπιγὰφαι ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Κοινοβουλίου τοῦ Παναγίου Τάφου «Κτήμα καὶ ἀφιέρωμα τῷ Χριστῷ τῶν ὀρθόδοξων Ῥωμαίων», καὶ ἐπὶ τοῦ πανσέπτου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. «Οἱ ἀναστήσαντές με τὸ ὀρθόδοξον γένος τῶν Ῥωμαίων», διακυρύντουσι μετὰ ποίας θερμῆς πίστεως καὶ μετὰ πόνου ἱεροῦ ζήλου τὸ γένος ἡμῶν ἔσπευδεν ἐκείστοτε εἰς ὀλοπρόθυμον συνδρομὴν πρὸς σωτηρίαν καὶ περιφρούρησιν τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων. Τὸ εὐσεβὲς ὅμως ἔθνος ἡμῶν ἀντιπροσώπευε καὶ ἀντιπροσωπεύει ἐνταῦθα ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ὁ Πατριάρχης τῆς ἁγίας ταύτης πόλεως Ἱερουσαλήμ καὶ ἡ περὶ Αὐτὸν ἀγιοταφικὴ ἀδελφότης. Ἡ ἱερὰ αὕτη ἀδελφότης ἐπὶ αἰῶνας ἦδη ἀγωνίζετα

τὸν καλλίνικον ἀγῶνα τῆς διασώσεως τῶν σκηνωμάτων τούτων τῆς δόξης τοῦ Κυρίου καὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ αὐτῶν χαρακτήρος. Καὶ εἰς τοὺς μακροὺς καὶ χαλεποὺς τούτους ἀγῶνας τῆς ἀγιοταφτικῆς ἀδελφότητος, εἰς τὴν σύντονον καὶ διηνεκῆ αὐτῶν προσοχὴν καὶ ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῶν Ἱερῶν προσκυνημάτων, εἰς τὴν χριστομίμητον αὐτῶν αὐταπάργνησιν, πολλάκις μέχρις αὐτοθυσίας ἐξικνουμένην, ὀφείλει τὸ Γένος ἡμῶν τὴν διατήρησιν δ' ὅλων τῶν αἰῶνων μέχρι τῆς σήμερον τοῦ ἐξαιρετικοῦ τούτου προνομίου.

Διὰ τοῦτο πᾶσα τιμὴ, πᾶς ἔπαινος καὶ εὐγνωμοσύνη αἰδῖος ὀφείλεται παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους πρὸς τὴν ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ τὴν περὶ Αὐτὴν γεγραμὴν ἀδελφότητα. Ἡ παρουσία δὲ ἡμῶν ἐνταῦθα ἀναλαβόντων μακρὸν πλοῦν, ἡ παρουσία ἐνταῦθα πολλῶν ἐξ ἡμῶν, ἀποχωρισθέντων κατὰ τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας τῶν φιλιτάτων αὐτῶν, ἵνα ἀναβῶσιν εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅπως προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ, ἡ παρουσία αὐτοῦ τοῦ Δημάρχου τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους ἡμῶν, τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Ἑλλάδος ταύτης τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοσοῦτων ἄλλων ἐπιλέκτων μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἃς παρηγορήσῃ τὴν ὑμετέραν Μακαριότητα, καὶ ἃς ἐμπειδώσῃ ἐν αὐτῇ ἐπὶ μᾶλλον τὴν πίστιν, ὅτι παρὰ τὸν πνέοντα σήμερον πανταχοῦ πνιγερὸν ἄνεμον ἀσεβείας καὶ ὕλομανίας τὸ Ἔθνος ἡμῶν ἐν συνόλω λαμβανόμενον μένει ἀφοσιωμένον εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων αὐτῶν, οὐδέποτε ἐπιλανθάνεται τῶν ἱερωτάτων αὐτοῦ ὑποχρεώσεων πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον καὶ οὐδέποτε θὰ παύσῃ νὰ συμπάσχῃ καὶ νὰ συμποῆ καὶ νὰ συναντιλαμβάνηται τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ τῆς Ἱερᾶς Αὐτῆς ἀδελφότητος ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ κόποις αὐτῆς ὑπὲρ τῶν ἀγιωτάτων προσκυνημάτων. Μετὰ τοιοῦτων χρησιῶν ἐλπίδων χαίρειζοντες σήμερον τὴν ὑμετέραν Μακαριότητα ἀσπαζόμεθα καὶ αὐθις μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ τὴν ἀγίαν Αὐτῆς δεξιάν, καὶ παρακαλοῦμεν Αὐτὴν εὐλαβῶς ἵνα εὐλογίᾳ Κυρίου εὐλογήσῃ εἰς Σιών πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσεβεῖς προσκυνητὰς τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, εὐλογήσῃ τὸ Ἔθνος ἡμῶν καὶ τὴν ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἡμεῖς δὲ διαπύρως εὐχόμεθα, ἵνα ὁ ἀψευδῶς ἐπαγγελιάμενος μεθ' ἡμῶν ἔσῃσθαι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν διαφυλάττῃ καὶ διασώζῃ Αὐτὴν ὑπερτέραν παντὸς ἀνιαιροῦ χαριζόμενος ἅμα Αὐτῇ τὰ ἐπιλοιπα ἔτη τῆς ζωῆς ἀνώδυνα, εἰρηνικὰ καὶ ἑνδοξα εἰς ἔπαινον τοῦ παναγίου αὐτοῦ ὀνόματος, καύχημα δὲ τοῦ θεοῦ εὐλογημένου Ἔθνους ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρικίνης εἰς τὴν προσέθηκε καὶ τὰ ἐξῆς Μακαριώτατε! Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μου παροικία μόλις ἐσχάτως μαθοῦσα ὅτι εἰς τὸν Ποιμνάρχην αὐτῆς ἔλαχεν ἡ μεγάλη τιμὴ νὰ ἡγηθῇ τῆς ἱερᾶς ταύτης ἀποδημίας ἀνεμνήσθη τῶν συνδεόντων τὸ ἔθνος ἡμῶν ἱερωτάτων δεσμῶν πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον καὶ ἔσπευσε καὶ ἐμπράκτως νὰ διατρανώσῃ τὸν σεβασμὸν αὐτῆς πρὸς τὸν Πανάγιον τοῦ Κυρίου Τάφον. Οὕτως ὁ μακάριος Δημὸς Τρικικαίων μοι παρέδωκεν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου ἑκατὸν λίρας ἀργυρίας, αἱ ἐνοριακαὶ ἐπιτροπεῖαι τῶν ἱερῶν Ναῶν τῆς πόλεως Τρικικάλων πενήτηντα λίρας, καὶ αἱ Ἱεραὶ τῶν Μετεώρων Μοναὶ τριάκοντα λίρας. Ταύτας ἐγχειρίζων τῇ ὑμετέρᾳ Θεοτιμῆτῳ Μακαριότητι παρακαλῶ Αὐτὴν εὐλαβῶς, ἵνα ἀποδαχθῇ αὐτάς ὡς δεῖγμα ἐλάχιστον εὐλαβείας αὐτῶν πρὸς τὰ πανάγια προσκυνήματα, σεβασμοῦ δὲ πρὸς τὴν ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ τὴν ἱερὰν Αὐτῆς Ἀδελφότητα, εὐδοκήσῃ δὲ, ἵνα μνησθῇ αὐτῶν ἐν ταῖς πρὸς Κύριον εὐπροσδέτοις Αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ζωηφόρου μνήματος ἱλασθησῶσι ἐντετεύξαι.

Ἡ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΥ

1. Ἐπισκοπικὸν ἀξίωμα καὶ Προτεσταντισμός.

Ἀπὸ τίνος χρόνου παρατηρεῖται ἐν τῷ Προτεσταντισμῷ τάσις τις πρὸς κληρικοποίησιν, πρὸς ἱεραρχικὴν ἐξέλιξιν. Εἶναι ἄρα γε ἐγγὺς ὁ χρόνος, καθ' ὃν οἱ Διαμαρτυρόμενοι θὰ τροποποιήσωσι τὰς μέχρι τοῦδε περὶ Ἐκκλησίας καὶ Ἱεραρχίας δοξασίας των; Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐν τῷ Προτεσταντισμῷ πικρατεῖται ἐσχάτως ἰσχυρὸν ρεῦμα καὶ ζωηρὰ κίνησις πρὸς νέας ἐκκλησιαστικὰς κατευθύνσεις, ὡς δεικνύει ἡ κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαΐου ἐ. ἔ. συγκροτηθεῖσα «Γενικὴ Πρωσσικὴ Σύνοδος ἐν Βερολίνῳ». Ἐν ἑκ τῶν θεμάτων μὲ τὰ ὅποια ἠσχολήθη αὐτὴ, ἦτο καὶ τὸ ἐξῆς: (ἐπὶ λέξει, κατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς συνέδου):

«Ὁ ὑπηρεσιακὸς τίτλος Generalsuperintendent ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ τίτλου Εὐαγγελικὸς (γρ. Διαμαρτυρόμενος) ἐπίσκοπος».

Ἐκ πρώτης ὀψεως φαίνεται ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ ἀπλῆς τινος καὶ οὐδεμίαν ἐξαιρετικὴν σημασίαν ἐνεχούσης ἀντικαταστάσεως τοῦ τίτλου «Generalsuperintendent» διὰ τινος ἄλλου, μᾶλλον εὐήχου, καὶ τοῦτο ἀκρῶς διατείνονται αἱ ὑποστηρίζοντες τὴν τροποποίησιν ταύτην, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα φαίνεται ὅτι ἔχει ἄλλα θαυτέτερα αἰτία, σχετιζόμενα πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πολιτικὴν τῆς προτεσταντικῆς ἐκκλησίας, ἣτις ἐπιζητεῖ εὐνοϊκώτερον δι' ἑαυτὴν διακανονισμόν σχέσεων μετὰ τοῦ ἐπισήμου κράτους. Ἐπάρχει δηλαδὴ παρὰ πολλοῖς ἡ γνώμη καὶ ἡ πεποίθησις ὅτι διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ ἐπισκοπικοῦ τίτλου τὸ κράτος θὰ δεῖξῃ μεγαλυτέραν εὐνοίαν πρὸς τὴν Προτεσταντικὴν Ἐκκλησίαν, οἷαν ἐπιδεικνύει π.χ. πρὸς τὴν Παπικὴν, καὶ οὕτω θὰ κατορθωθῇ ἡ τόσον ἐπιθυμητὴ

συνομολόγησις συμφωνίας (Konkordat) μεταξύ Γερμανικού κράτους και Προτεσταντικής εκκλησίας, οία ύφίσταται και μετά της Δυτικής εκκλησίας. Πράγματι ή ύπαρξις του επισκόπου θα δύναται να έξασφαλίζη μέλζονα έπιρροήν εν τε τῷ εκκλησιαστικῷ και τῷ δημοσίῳ βίῳ και ή προσωπική αὐτοῦ διαχείρισις τῆς επισκοπικῆς έξουσίας θα δύναται να προσδίδη μάλλον ώρισμένην κατεύθυνσιν εἰς τήν καθ' ὄλου εκκλησιαστικήν πολιτικήν. Ἄλλ' οἱ αντίθετοι ισχυρίζονται ὅτι ὁ τίτλος τοῦ επισκόπου «μυρίζει» Παπισμὸν και ἀντιτίθεται εἰς τὰς περι ἱερατείου γνωστὰς προτεσταντικὰς ἀντιλήψεις, ή δὲ σκέψις ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι ή ἀπλή μεταβολή τοῦ τίτλου θα δύναται προφανῶς να συνεπιφέρη και οὐσιαστικώτερα ἐπακόλουθα, ή σκέψις, λέγομεν, αὐτῆς τοῦς πτοεῖ' ἐκφράζουν ὡσαύτως τοῦς φόβους ἐνδεχομένης διαίρεσεως ἐν τῇ εκκλησίᾳ.

Ἀμφότεραι αἱ μερίδες ἦσαν και εἶναι ἐξ ἴσου ισχυραὶ και ἐξ ἴσου ἀδιάλλακτοι και αἱ συνεδριάσεις τῆς συνόδου διεξήχθησαν μετὰ πολλοῦ θορύβου και ὀξύτητος. Οἱ μετριπαθέστεροι προέτειναν ὅπως έξευρεθῆ ἄλλη τις ὀνομασία και οὕτω συμβιβασθῶσιν αἱ διιστάμεναι μερίδες, ἀλλὰ και ή ἀπόπειρα αὐτῆ πρὸς συμβιβασμὸν ἀπέτυχεν. Οὕτω ἐλύθη τὸ ζήτημα τῆς ψηφοφορίας, ἣτις διεξήχθη κατὰ τὴν ἱστορικὴν συνεδρίασιν τῆς 6 Μαΐου. Ὑπὲρ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ τίτλου ἐψήφισαν 103, κατ' αὐτῆς 109, ἠγνήθησαν δὲ ψήφον 3.

Και οὕτω ἐμχταιώθη μὲν ή ἐπιαναφορὰ τοῦ επισκοπικοῦ τίτλου, ἀλλ' ή δύναμις τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ ὁμάδος εἶναι τηλικαύτη, ὡς ἐκ τῆς ψηφοφορίας καταδεικνύεται, ὡστε τὸ ζήτημα να μὴ θεωρητῆ ὀριστικῶς λήξαν.

Ὡς ἐν παρόδῳ σημειοῦμεν ὅτι ή σύνοδος αὐτῆ ἠσχολήθη και μὲ τὸ ζήτημα τῶν γυναικῶν θεολόγων και τὸ τῆς διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν ἐν τοῖς σχολείοις. Εἰς τὸ πρῶτον ζήτημα ἐδόθη ή ἐξῆς λύσις: Αἱ πτυχιούχοι τῆς θεολογίας δικαιῶνται να διορίζωνται ὡς «Vikarinnen», ἀπορριπτομένης τῆς προτάσεως ὅπως διορίζωνται εἰς θέσεις ἱερέων. Ἡ τοιαύτη λύσις δὲν εἶναι θεδαίως ἱκανοποιητική, διὰ πολλὰς ἐξ αὐτῶν, ἐχαρακτηρίσθη ὁμως ὑπὸ τῶν συντηρητικῶν ὡς καινοτομία. Παρατηρήθη ὡσαύτως ή τάσις ὀρισμένης μερίδος, ὅπως περιέλεθη ή γυναικεία θεολογική μόρφωσις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, παραμεριζομένη ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀφοῦ δὲν θα δύνανται να καταλαμβάνωσιν αὐταὶ ἀνωτέρας εκκλησιαστικὰς θέσεις.

Ἐπετεύχθη ὡσαύτως μεγαλυτέρα προσέγγισις μετὰ τῆς Ἐκκλησίας και διδασκάλων τῶν θρησκευτικῶν. Οἱ διδάσκοντες θρησκευτικὰ εἰς προτεσταντικὰ σχολεῖα ὑποχρεοῦνται να μετεκπαιδεύωνται ἐν φροντιστηρίοις ή ἀνωτέροις διδασκαλείοις ὑπὸ θεολόγων παιδαγωγῶν.

Ἡ «Konfirmation» (χρίσις) τέλος ὀφείλει να δια-

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑορτὴ	Ἦχοι
ΙΟΥΛΙΟΣ	3 Κυριακὴ Γ' Ματθαίου	Κυριακὴ Γ'	Γ'	β'
	10 > Δ' Ματθαίου	Κυριακὴ Δ'	Δ'	γ'
	17 > Ἁγίων Πατέρων	Κυριακὴ Ἀγ. Πατέρων	Ε'	δ'
	24 > Στ' Ματθαίου	Κυριακὴ Στ'	Στ'	πλ. α
	31 > Ζ' Ματθαίου	Κυριακὴ Ζ'	Ζ'	πλ. β
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ	7 Η' Ματθαίου	Κυριακὴ Η'	Η'	βασις
	14 Θ' Ματθαίου	Κυριακὴ Θ'	Θ'	πλ. δ
	21 Ι' Ματθαίου	Κυριακὴ Ι'	Ι'	α'
	28 ΙΑ' Ματθαίου	Κυριακὴ ΙΑ'	ΙΑ'	β'

τηρήση, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς συνόδου, τὸν μέχρι τοῦδε ἐσωτερικὸν της χαρακτήρα.

2. Τὸ κοινωνικὸν και ἀνθρωπιστικὸν ἔργον τοῦ Προτεσταντισμοῦ

Μία ἀπὸ τὰς σπουδαιότερας φροντίδας τῆς ἐσωτερικῆς ἀποστολῆς (innere Mission) τῆς Προτεσταντικῆς εκκλησίας εἶναι ή περισυλλογή νέων και νεανίδων στερουμένων ἐργασίας και ἐγκαταλειμμένων και ή έξεύρεσις ἐργασίας εἰς αὐτοῦς. Ἐκτὸς ὁμως τῆς ὕλικῆς ταύτης βοήθειας παρέχεται συγχρόνως και πνευματικὴ και θρησκευτικὴ ἀντίληψις.

Οἱ ἀπροστάτευτοι και ἄεργοι νέοι και νεάνιδες περισυλλέγονται εἰς εἰδικὰ ἱδρύματα, ἔνθα εὐρίσκουσι προσωρινῶς στέγην, συγχρόνως δὲ και διαπαιδαγωγοῦνται θρησκευτικῶς, ἠθικῶς και ἐπαγγελματικῶς. Ἡ διάρκεια τῆς τοιαύτης ἀσυλίας, έξαρτωμένη κυρίως ἐκ τῆς έξευρέσεως καταλλήλου ἐργασίας, ὑπολογίζεται συνήθως εἰς 3—6 ἑβδομάδας.

Ἄν και ή περιγραφή τῶν τοιούτων ἱδρυμάτων και ἐνδιαφέρουσα εἶναι και λίαν διδακτικὴ δι' ἡμᾶς, ἐν τούτοις, διὰ τὸ στενὸν τοῦ χώρου και τοῦ χρόνου, θα περιορισθῆ εἰς ὀλίγιστα κύρια σημεῖα, δεικνύοντα μάλλον τὴν ὀργάνωσιν τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ τούτου ἔργου, τὸ ὁποῖον τιμᾶ ὄντως τὴν Προτεσταντικὴν εκκλησίαν.

Ἡ ὅλη ἐργασία διευθύνεται ὑπὸ τῶν ἐξῆς τεσσάρων τμημάτων ή γραφείων: 1) Παροχῆς ἐργασίας. 2) Διδασκαλίας 3) Περιθάλψεως και 4) Σωματικῆς ἀγωγῆς και ψυχαγωγίας. Τὰ τέσσαρα ταῖα γραφεῖα, ἂν και αὐτοτελῶς ἐργαζόμενα, ὑπάγονται ὑπὸ κεντρικὴν τινα διεύθυνσιν.

Ταῦτα ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν τοῦ ἔργου.

Τὸ ἡμερήσιον πρόγραμμα τῆς ὀργανώσεως εἶναι συντεταγμένον κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς παιδαγωγικῆς και διαλαμβάνει τὰ ἐξῆς, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς:

7-7.30' π. μ	Σωματικά ασκήσεις	5.30'-6.15'	Φωνητικά ασκήσεις. Ἐκκλησιαστικά ἔσματα
8.	Πρόγευμα	6.30'	Δείπνον.
8.30'	Προσευχή	7.-9.30'	Συγκεντρώσεις, άτομικαί ὑποθέσεις κλπ.
8.45'-10	Διδασκαλία		
10.30'-11.45'	»		
12	Γεῦμα		
2-5 μ.μ.	Ἐπαγγελματικὴ προπόνησις. Ψυχαγωγία καὶ σωματικαὶ ασκήσεις.		

Πρόγραμμα διδασκαλίας

A' Ὁρησκευτ. μόρφωσις

B' Γενικὴ μόρφωσις.

1η Ἐ β δ ο μ α ς

Πίστις καὶ κοσμοθεωρία (Ἑλισμός, Χριστιανισμός, κλπ). Ὁ Γερμανικὸς λαὸς (ἐπισκόπησις τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ).

2α Ἐ β δ ο μ α ς

Ἠθικά καὶ κοινωνικά προβλήματα (ἄνθρωπος, οἰκογένεια, κοινωνία, τάξις λαός, ἀνθρωπότης). Στοιχεῖα πολιτικῆς οἰκονομίας.

3η Ἐ β δ ο μ α ς

Ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία (ἱστορικὴ ἐπισκόπησις). Στοιχεῖα γερμανικοῦ δικαίου καὶ νομοθεσίας (ιδίᾳ ἐργατικῆς).

4η Ἐ β δ ο μ α ς

Χριστιανισμός καὶ κοινωνικὸς βίος (πίστις καὶ γνώσις, λόγοι καὶ ἔργα). Ἡ γερμανικὴ ἐργατικὴ κίνησις τῶν τελευταίων ἐτῶν (ἱστορία, σύστημα κλπ.).

Παρέχεται ὡσαύτως εἰδικὴ ἐπαγγελματικὴ μόρφωσις, πρὸς δὲ τοὺς ἀποφοίτους ἀνωτέρων σχολείων γνώσεις ἀνάλογα ἐγκυκλοπαιδικαὶ ἐκ τῆς ὑγιεινῆς, ψυχολογίας, φιλολογίας, γερμανικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἐξετάζονται διάφορα κοινωνικά ζητήματα τῆς ἡμέρας κτλ. Ἐπιδίδονται ἐπίσης οἱ τρόφιμοι εἰς ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα, μουσικὴν ὀργανικὴν καὶ φωνητικὴν κλπ. Διὰ διαλέξεων παρέχεται πᾶν τὸ χρήσιμον ἀλλὰ καὶ ἐνδιαφέρον ἐκ τῆς τέχνης, ἐπιστήμης, ἐμπορίου, βιομηχανίας κλπ. μετὰ προβολῶν φωτεινῶν εἰκόνων.

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ὅπως καὶ ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία, κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεών της, ἐπιδοθῆ ἐν τῇ μέλλοντι εἰς ἀνάλογα φιλανθρωπικὰ καὶ κοινωνικά ἔργα, ἐκ τῶν ὁποίων οὐ μόνον ἡ ἐργαζομένη τάξις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ αὕτη ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ κοινωνία πολλὰ ἔχουσι νὰ ὠφεληθῶσι. Δὲν πρόκειται ν' ἀντιγράψωμεν ξένας μεθόδους, ἀλλὰ ἐκ τῆς παρακολουθήσεως καὶ μελέτης τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συμβαινόντων πολλὰ καὶ καλὰ ἔχομεν νὰ καρπωθῶμεν.

Βερολίνον

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΜΩΡΑ Γ'ΤΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

«Ὁὐ με πείσης κἂν με πείσης».

Ὁ Βουλευτὴς Κυκλάδων κ. Βοκοτόπουλος, συνεχίζων τὴν προσπάθειάν του, ὅπως παραστήσῃ τὴν πρὸ τριῶν καὶ ἐπέκε νὰ ἐτῶν εἰσαχθεῖσαν διόρθωσιν τοῦ ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὡς γενομένην αὐθαιρέτως δι' ἀπλῆς Ἐγκυκλίου τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ἀνευ προηγουμένης ἀποφάσεως, τῆς Ἱεραρχίας, πληροὶ τὰς στήλας ἐφημερίδων λουιδόρων ἄρθρων, περιφρονεῖ δὲ τὰ πραγματικὰ γεγονότα καὶ πιστεύει εἰς τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἐπινοήσεις, διότι μόνος καὶ ἀποκλειστικὸς σκοπὸς τοῦ εἶναι νὰ ἐκφανάσῃ καὶ αὐτὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου τοὺς ὀλίγους προσκειμένους εἰς τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Ἡ Δ' Ἱεραρχία Σύνοδος ἐξέδωκε διὰ τελευταίαν φορὰν ἀνακοινωθὲν βεβαιούσα ὅτι ὁ Πρόεδρος αὐτῆς οὐδὲν ἕτερον ἔπραξεν ἢ νὰ ἐκτελέσῃ ἐπακριβῶς τὰς

ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας, ἀλλ' ὁ Βουλευτὴς δὲν θὰ πεισθῆ διότι δὲν θέλει νὰ πεισθῆ.

Ἡ φωνὴ τῆς Κρητικῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀρχιερέων τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐκκλησίας ἀφίκετο εἰς τὴν πρωτεύουσάν ὅπως ἐκ προσώπου τῆς Κρητικῆς Συνόδου ρήξῃ φωνὴν διαμαρτυρίας κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀρπαγῆς τῆς κρητικῆς μοναστηριακῆς περιουσίας. Ἡλθεν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ εἴπῃ εἰς τὴν πολιτείαν ὅτι ἀπειράκις εἰς αὐτὴν ὑπεμνήσθη: πῶς δῆλον ὅτι καὶ ἡ Κρητικὴ Ἐκκλησία μετὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐλληνικῆς συμπάσης ὑπῆρξεν ἀείποτε στουδαῖος παράγων ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς προόδου πῶς ὁ κλήρος της προέρχεται ἐξ αὐτῶν τῶν σπλίγχιων τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας καὶ ἀποτελεῖται ἐξ Ἑλλήνων πολιτῶν, ὧν ἡ ἀποστολὴ εἶνε ἡ διάπλασις καὶ ἠθικοποιήσις καὶ ἀνύψωσις καὶ ὁ ἐξευγενισμὸς τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας

διὰ τῆς καταπολεμήσεως τῆς λυμαινομένης αὐτὴν ἠθικῆς ἀναρχίας καὶ τῶν ἐπαπειλούντων αὐτὴν, μάλιστα σήμερον, πολυωνύμων ἀντιχριστιανικῶν καὶ ἀνθεθνικῶν προπαγανδῶν· πῶς, ἐνῶ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία σήμερον χάνει τὴν πυξίδα τῆς ἐν τῷ πελάγει τῶν ὀλεθρίων ροπῶν καὶ ἔχει ἀνάγκην μεγίστην ἀντιρροπῶν ἐθνικῶν καὶ ἠθικῶν παραγόντων, ἡ δ' Ἐκκλησία εἶνε ἡ ἐνδεδειγμένη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν αἰσθημάτων κυβερνήτης, αὕτη μόνη κατ' ἐξοχὴν ἀδικεῖται ὑπὸ τῆς πολιτείας, αὕτη κατ' ἐξοχὴν ἀποτελεῖ τὸν στόχον τῶν δημοτικῶν αὐτῆς μέτρων. Ἦλθον οἱ κρήτες ἱεράρχαι νὰ παραστήσωσιν εἰς τοὺς κυβερνῶντας πόσον μεγάλην καὶ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς ἰδίας αὐτῆς περιουσίας ἔχει ἡ Ἐκκλησία διὰ νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς συντηρήσεως τοῦ ἐνοριακοῦ αὐτῆς κλήρου, ἀνταποκρινομένη πρὸς τοὺς θρησκευτικούς καὶ τοὺς ἠθικούς σκοπούς, δι' οὓς οἱ χριστιανοὶ ἀφιέρωσαν τὰς περιουσίας αὐτῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ συνδυασθῶσι τὰ δίκαια τῶν πολεμιστῶν τῆς Κρήτης πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ κλήρου αὐτῆς, ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ ὁποίου οὐχὶ ὀλίγοι τῶν ἐφημερίων εἶνε ἔφεδροι στρατιῶται, ἀγωνισθέντες καὶ αὐτοὶ ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν μετ' ἐκείνων, ὑπὲρ ὧν ἐκβιάζεται προνομιακῶς τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων ἡ ἀπαλλοτριώσεις καὶ κληθέντες καὶ αὐτοὶ τὰ αὐτὰ τοῦλάχιστον πρὸς αὐτοὺς δικαιώματα. Καὶ εἶνε τόσον δίκαια τῆς Κρητικῆς Ἐκκλησίας ἡ φωνή, ὥστε κατισχύουσα νὰ ἴκωνται τὸν ὅλον τῆς Ἐκκλησίας ἀγῶνα κατὰ τῆς ἀρπαγῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ ἐξετάζουσα τὰ ἐκκλησιαστικὰ Νομ. Διατάγματα Κοινοδουλευτικῆ Ἐπιτροπῆ ἐπεράτωσεν ὀριστικῶς τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὸ ἔργον τῆς ὡς πρὸς τὸ Νομ. Διατάγμα τῆς 4 Νοεμβρίου 1926, ἀποφασίσασα τὴν πλήρη καὶ τελείαν ἀπόδοσιν τῶν Μοναστηριακῶν κτημάτων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῶν ἀποδεδειγμένως ἀναπήρων ἀξιωματικῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἀπεφάνθη εἰσέτι ὀριστικῶς ἐπὶ τῶν τελευταίων (12-15) ἄρθρων τοῦ εἰρημένου Νομ. Διατάγματος. Τὰ ἀναγραφέντα ἐν τισιν ἐφημερίσι περὶ ἐπαναφραῶς τῆς ἰσχύος τῶν παλαιῶν νόμων περὶ διοικήσεως τῶν ναῶν κτλ. εἶναι τελείως ἀνακρίβη, προήλθον δὲ ἐκ τινος εἰσηγήσεως ἀπορριφθείσης.

—Ἡ Ἱερά Σύνοδος, συνελθούσα ἐκτάκτως τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Δευτέρας, μετὰ τὴν ὑποβληθεῖ-

σαν σχετικὴν ἐκθεσιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακρίσεων περὶ τῆς παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου λειτουργίας τῆς ἐν Λαμῖα Προπαρασκευαστικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἐκήρυξεν ἄκυρα τὰ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς εἰρημένης Σχολῆς εἰς τοὺς ἀποφοίτους αὐτῆς δοθέντα ἀπολυτήρια, καὶ ἀπέστειλε σχετικὴν τηλεγραφικὴν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς Ἱεράρχας ὅπως μὴ χειροτονήσωσι τινα τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς ταύτης. Αἱ ἀνακρίσεις θὰ συνεχισθῶσι καὶ ἐν Λαμῖα κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἱεραῶς Συνόδου.

—Τῇ προπαραελθούσῃ Τετάρτῃ ὁ τρ. μ. ἡ Δ. Ἱερά Σύνοδος συνήλθεν εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου. Πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ ἀπεφάσισεν ὅπως ὑποδεῖξῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκην τῆς ἰδρύσεως ἰδίου Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου διὰ τὰς νέας χώρας, τοῦ διὰ τὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Π. Ἑλλάδος μὴ ἐπαρκοῦντος εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τῆς ἐν τῇ Ν. Ἑλλάδι Ἐκκλησίας. Ὡσαύτως ἀπεφασίσθη ὅπως συγκληθῇ ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆ 1 πρὸςσεχοῦς Ὀκτωβρίου ἵνα διασκεφθῇ, πρὸς τοῖς ἄλλοις, περὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ μοναχικοῦ δίου, περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως τοῦ «Ταμείου κηρύγματος», περὶ τῶν μέτρων κατὰ τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἄλλων προπαγανδῶν, περὶ ἀναδιοργανώσεως τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου καὶ περὶ τοῦ οἴκου. ζητήματος τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου.

—Ἐκρίθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὅπως αἱ ὑποβληθεῖσαι αὐτῇ διὰ τοῦ Τοποτηρητοῦ Λευκάδος καὶ Ἰθάκης διάφοροι αἰτήσεις ἱερέων περὶ μεταθέσεων αὐτῶν κλπ. παραπεμφθῶσιν ἐν καιρῷ εἰς τὸν χειροτονηθόσμενον Μητροπολίτην Λευκάδος.

—Εἰς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας, τοὺς παρακαλοῦντας νὰ ληφθῶσι μέτρα κατὰ τῶν ἐξ Ἁγίου Ὄρους περιφερομένων μοναχῶν, ἀνεκοινώθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅτι δύναται συμφώνως τῷ νόμῳ νὰ ἐνεργήσωσι, ζητοῦντες ἀρμοδίως τὴν ἀπέλασιν αὐτῶν.

—Ἐπὶ αἰτήματος περὶ ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς ἀφομοιώσεως Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισε τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεως.

—Ἐπὶ αἰτήσεως τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Κυθήρων καὶ Κερκύρας, τοῦ μὲν ἀναφέροντος, ὅτι ἀδύνατος εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Δ)βρίου 1923 «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἐν τῇ Ἱεραῶ αὐτοῦ Μητροπόλει, τοῦ δὲ παρακαλοῦντος, ὅπως ἐπιζητηθῇ ἡ ἐπέκτασις τούτου οὐ μόνον εἰς τὰς νέας χώρας, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἐπτανήσῳ, ἐκρίθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅπως παραπεμφθῶσιν αὐταὶ τῇ Συνόδῳ τῆς Ἱεραρχίας.

—Ὁ Σεβασμ. μητροπολίτης Μαντινείας ἐπεκύρωσε τὴν ἐκλογὴν ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς κατὰ τὴν ἱερὰν αὐτοῦ Μητρόπολιν Ἱ. Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου, καθ' ἣν ἐξελέγη τοιοῦτον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν Βα-

σιλείου Μπουλούκου ιεροδιακόνου ως ηγουμένου, Διονυσίου Μπουξοπούλου και Κωνσταντίνου Καρύμπακα μοναχών ως συμβούλων.

— Διά προκηρύξεως του Πρωτάνευς του Πανεπιστημίου από 27 περλεθόντος μηνός Ιουνίου, συμφώνως τῷ άρθρῳ 56 τοῦ Νόμου 2905 και τῷ ἐδαφ. 2 τοῦ άρθρ. 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 12 Μαΐου 1926, ἡ Κοσμητεία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς προσκαλεῖ τοὺς ὑποψηφίους πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς τακτικῆς ἑδρας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχαιολογίας καὶ Παλαιογραφίας ὅπως ἐντὸς προθεσμίας δύο (2) μηνῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐπαμένου διδακτικοῦ ἔτους, ἤτοι ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1927, ὑποβάλλωσιν αὐτῇ τοὺς τίτλους καὶ τὰ ἔργα μεθ' ὑπομνήματος περιέχοντος τὰ τῶν σπουδῶν καὶ τῆς δράσεως αὐτῶν. Τοῦ ὑπομνήματος ὀφείλουσι: νὰ ὑποβάλλωσιν 7 ἀντίγραφα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΒΕΑΝΑΡΕΙΑΣ

Ἐν τῷ «Πινταίνῳ» δημοσιεύονται δύο πατριαρχικά καὶ συνοδικὰ πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως ἐγγράφα περὶ τοῦ ζητήματος τῆς μὴ πω δημοσιεύσεως τοῦ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ Πατριάρχου Μελετίου βασιλικοῦ διατάγματος, τοῦ ἐπέχοντος θέσιν τοῦ ἀρχαίου σουλτανικοῦ ἑρατίου, καίτοι ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς ταύτης συνεπληρώθη ἔτος ὀλόκληρον ἤδη. Ἡ ἱ. Σύνοδος παρακαλεῖ τὸν πρωθυπουργὸν ὅπως ἐκδηλῶν «τὴν ὑψηλὴν κυβερνητικὴν εὐνοίαν πρὸς τὸ Ἑλληνο-ὀρθόδοξον ποιμνιον, προκαλέσῃ τὴν δημοσιεύσιν τοῦ ἐν καθυστερήσει Β. Δ. Διὰ τῆς πράξεως ταύτης μετὰ τῆς γενικῆς εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας» θὰ ἐξυπηρετηθῶσιν ἀσφαλέστερον καὶ συντομώτερον ἐκεῖνα τῶν αἰτημάτων τῶν συρο ὀρθοδόξων, ὅσα εἶνε δεκτικὰ ἐκανοποιήσεως ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κανονικῆς τάξεως τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας». Τοῦτο δέ, καθ' ὅσον διὰ τῆς ἐν τοῖς ἐγγράφοις τούτοις παραθέσεως τῆς λογικῆς τῶν περὶ τὴν ἐκλογὴν γεγονότων καὶ τῶν κειμένων τῶν σημειωμάτων τοῦ τε πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν πατριαρχείων, ὡς καὶ τῶν μετὰ τὴν ἐκλογὴν, «τὸ πατριαρχεῖον δικαιούται νὰ πιστεύῃ ἐτι οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἀλληροεξάρτησις μεταξὺ τῶν ἀξιώσεων τῶν συρο ὀρθοδόξων καὶ τοῦ ἐν ἐκκρεμότητι Β. διατάγματος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ πατριάρχου, ἐφ' ὅσον οὔτε ἀνελήφθη, οὔτε ἠδύνατε νομιμῶς νὰ ἀναληφθῇ, προεκλογικῶς ὑποχρέωσις ἀπέναντι τῶν μετεκλογικῆς ἐνοίας ἐδαφίων τοῦ σημειώματος Ζιναάρ».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Κατὰ τὴν ἐν Ρίγῃ ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «Σλόβ» ἡ ἀναπληρωτὴς τοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ Πατριαρχικοῦ τῆς Ρωσίας θρόνου μητροπολίτης Σέργιος, ἡ μέχρι τοῦδε, ὡς γνωστὸν, ἐγκάθειρτος, ἀπηλλάγη τῆς εἰρκτικῆς καὶ παραμένει ἤδη ἐλεύθερος ἐν Μόσχῃ, δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως αὐτῷ ἢ ἐκ Μόσχας ἀπομάρτυρος.

— Ἡ αὐτοκαλουμένη «Σύνοδος» τῶν Ρώσων ὑπε-

ρορίων ἀρχιερέων ἐπέβαλεν ἀργίαν καὶ εἰς τὸν ἐν τῇ δορεῖῳ Ἀμερικῇ τὰς διατριβάς ποιούμενον μητροπολίτην Πλάτωνα, ἀνέθηκε δὲ τὴν διατήρησιν τῶν ἐν ταῖς Ἠνωμένων, Πολιτείαις καὶ Καναδῶ Ρώσων ὀρθοδόξων εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀπολλινάριον. Ὡς ἦτο ἐπόμενον, ὁ μητροπ. Πλάτων δὲν ἀνεγνώρισε τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὡς κανονικὴν. εἰ ἐν λόγον καὶ ὁ μητροπ. Βελόγιος.

— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Μόσχας διαταγῇ τῶν τοῦ εὐαγγελικοῦ ἤρξαστο ἡ καταστροφὴ τῶν ἐν τοῖς μοναστηριακοῖς νεκροταφείοις τάφων καὶ μνημείων. Ἐκ τῶν τελευταίων τὰ ἔχοντα ἱστορικὴν ἢ καλλιτεχνικὴν ἀξίαν μετακομίζονται εἰς τὰ μουσεῖα.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐν Σόφια συνεκλήθη πρὸς τινος συνέλευσις τοῦ ἐν ἀπόσῃ τῇ Βουλγαρίᾳ ὀρθοδόξου ἐνοριακοῦ κλήρου. Ἡ συνέλευσις συνεζήτησε διάφορα σπουδαῖα ζητήματα τῆς ζωῆς τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας, μεταξὺ τῶν ἐποίων καὶ τῶν συνηγῶρων πρὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων. Ἡ πλειονότης τῶν μελῶν τῆς συνέλευσεως ἀπεφάνθη κατὰ τῆς παροχής τοῦ δικαιώματος τούτου εἰς τοὺς λαϊκοὺς δικηγόρους, φαίνεται δὲ ἐτι καὶ θὰ ἐπικρατήσῃ ἡ ἐπιφοῖς αὕτη.

— Διὰν προσεχῶς ἡ μητροπ. Σόφιας κ. Στέφανος θὰ μετασθῇ εἰς Λονδίνον ὅπως μετὰσθῃ τῶν μεγάλων ἑορτῶν τῆς ἀγγλικ. Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς μνήμης τοῦ πολιούχου τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς ἀγγλικῆς πρωτεύουσῆς ἀγίου Λευκά. Κατὰ τὴν ἐν Λονδίνῳ διαμονὴν αὐτοῦ θὰ διατελῇ ὡς ξένος τοῦ ἀρχιεπ. Καντερβουρίας.

— Τῇ 15 Ἰουνίου ἤρξαστο ἡ νέα περίοδος τῶν ἐργασιῶν τῆς ἱ. Συνόδου τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας. Μεταξὺ τῶν ζητημάτων, περὶ τὰ ὅποια θὰ ἀσχοληθῇ ἡ Σύνοδος, εἶνε καὶ τὸ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ προγράμματος τῶν ἐκκλησιαστικῶν σεμιναρίων ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, σχολῶν, ἐπ' ἰσῆς δὲ καὶ τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν μονῶν.

— Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ περλεθόντος Ἰουνίου ἤρξαντο αἱ ἐργασίαι ἀναστηλώσεως τοῦ ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καταστραφέντος καθεδρικοῦ ναοῦ τῆς Σόφιας.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐν Παριζιάνῃ συνεκροτήθη συνέδριον τοῦ ἐν Πολωνία καταλικῶν κόμματος, ἀποτελεσθὲν ἐκ τρισχιλίων ἀντιπροσώπων. Τὸ συνέδριον ἐψήφισε διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ διωγμοῦ τῶν καταλικῶν ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ρωσίᾳ καὶ ἐν Μεξικῷ, ἐξεφράσθη δὲ κατὰ τῆς μεταβολῆς τῶν περὶ ὑποχρεωτικῆς κυριακῆς ἀργίας νόμων ἐν Πολωνίᾳ καὶ κατὰ τῶν μεταξὺ καταλικῶν μοναχῶν.

— Ἐν Νουαυαυαίτῳ τοῦ Μεξικῶ ἐτυχεῖσθησαν δύο ἱερεῖς, δύο νεόνυμφοι καὶ δύο μάρτυρες διὰ τὴν λόγον ἐτι ἐτέλεσαν γάμον παρὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τῶν νόμων τοῦ κράτους.

— Ἐπί τῇ συμπληρώσει ἑβδομηκονταετίας τῆς ἡλικίας τοῦ Πάπα Ρώμης Πίου τοῦ ια' ὡργανώθησαν πανηγυρικοὶ ἑορταί, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὁποίων ὁ κατολικὸς παγκόσμιος τύπος ἐτόνισεν ὅτι Πίος ὁ ια' ὡς κύριον καὶ θεμελιώδη σκοπὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ πολιτικῆς ἐθεώρησε καὶ θεωρεῖ τὴν ἐπίτευξιν τῆς οὐνίας μεταξὺ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ κατολικισμοῦ. Τὸ πνεῦμα τῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸ θέμα τοῦτο γραφέντων εἶνε ὅτι τὸ Βατικανὸν ἐννοεῖ τὴν οὐνίαν ὡς τὸ πρότερον, ὡς ἀπλὴν ὑπαγωγὴν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τὸν κατολικισμὸν. Αἱ κατολικοὶ ἐφημερίδες ἰδιαιτέρως ὑπογραμμίζουσιν ὅτι Πίος ὁ ια' ἤρπυε τὴν ἀνατολικὴν κογκρεγκάτσιαν καὶ ἐπλάτυνε τὸ πρόγραμμα τοῦ ἐν Ρώμῃ ἀνατολικοῦ Ἰνστιτούτου, ἴδρυσεν ἰδίαν ἐπιτροπὴν πρὸς προαγωγὴν τῆς ἐν Ρωσίᾳ κατολικῆς προπαγάνδας, συνέστησε δύο κατολικὰς ἐπαρχίας ἐν Βλαδιβοστόκ καὶ ἐν Σιβηρίᾳ, διωργάωσε τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἀνατολικοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἐξέδωκε σειρὰν ἐγκυκλίων περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐν αἷς ἐξαίρει τὴν σημασίαν ἣν τὸ Βατικανὸν προσδίδει εἰς τὴν ἐν Ρωσίᾳ προπαγάνδαν.

— Εἰδήσεις ἐκ Βαρσοβίας ἀναφέρουσιν ὅτι ὁ τέως διευθυντὴς τοῦ ἐν Πετροπόλει κατολικοῦ Ἰνστιτούτου ἐπίσκοπος Ἀντώνιος Μαλέτσκη ὑπέστη τραγικὴν περιπέτειαν. Πρὸ τινων ἐτῶν προαχθεὶς εἰς ἐπίσκοπον καθ' ὃν χρόνον ἐτέλει ἐγκάθειρκτος, συνελήφθη ὑπὸ τῶν μπολσεβικῶν ἐν Πετροπόλει καὶ ἐνεκλεισθη εἰς τὰς φυλακάς τῆς Μόσχας μετὰ ληστῶν καὶ κακούργων. Ἐπειδὴ ἐν τῇ φυλακῇ θαρέως ἐνόσησεν, ὑπέτεθη ὅτι καὶ ἀπέθανεν ἐγκάθειρκτος, ταχέως δὲ καὶ ἐλησμονήθη. Μόλις δὲ πρὸ τινος Πολωνοὶ τινες δραπέτεύσαντες ἐκ Ρωσίας καὶ εἰς Βαρσοβίαν ἀφικόμενοι ἐκόμισαν τὴν εἰδησιν ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἐπίσκοπος διατελεῖ ἔτι ζῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς, ὅτι δὲ ἐπίκειται ἡ ἐξορία αὐτοῦ εἰς τινὰ γωνίαν τῆς σοβιετικῆς Ρωσίας.

ΙΟΥΔΑΙΣΜΟΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Πολωνίας, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐντὶ τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἠδύξθη ἐξαιρετικῶς καὶ καρποφόρως ἡ δράσις τῶν προτεσταντῶν ἱεραποστόλων μεταξὺ τῶν Ἰουδαίων τῆς Πολωνίας. Τὸ δὲ ἔτι μᾶλλον ἐνδιαφέρον εἶνε ὅτι τὸ ἔργον προάγεται χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ τὸν ζήλον αὐτῶν εἰς τὸν χριστιανισμὸν ἐπιστρεφόμενων Ἰουδαίων. Οὗτοι, ἀσπασθέντες τὴν χριστιανικὴν πίστιν, παραμένουσιν ἐπιτηδες ἐν ᾧ καὶ διεδίου πρότερον περιβάλλοντι καὶ κηρύττουσι τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τοὺς τέως ὁμοπιστοὺς ἐν τῷ ὑπ' αὐτῶν λαλουμένῳ γλωσσικῷ ἰδιώματι. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶνε ἰδεολόγοι, διότι γλισχρότατα ἀμειδονταὶ ὡς ἱεροκῆρυκες, καὶ μετ' ἐγκαρτερήσεως ὑπομένουσι τοὺς ἐξευτελισμοὺς καὶ τοὺς λιθοβολισμοὺς τῶν ὁμοεθνῶν των.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐπὶ τοῦ τελευταίου ἀπολογισμοῦ τῆς δράσεως τῆς Βρετ-

τανικῆς καὶ ξένης Βιβλικῆς ἐταιρείας ἀναφέρει τὴν ἐξῆς στατιστικὴν τῆς διαδόσεως τῶν ἀγ. Γραφῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ἡ ἀγ. Γραφή μετεφράσθη εἰς 9 ἀφρικανικὰς διαλέκτους. Σήμερον ὀλόκληρος ἡ Ἁγία Γραφή εἶνε μεταπεφρασμένη εἰς 593 γλώσσας. Κατὰ τοὺς τελευταίους 12 μῆνας ἡ Ἐταιρεία κατηγάλωσε 1.136.123 κείμενα Γραφῶν πλήρη, 1.219.997 ἀντιτυπα Καινῆς Διαθήκης καὶ 7.771.096 κεχωρισμένα βιβλία τῆς ἀγ. Γραφῆς. Κατὰ τὸ 1926 παρὰ τὰς ἐν Κίνα ταρχὰς ἐπέτυχεν νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν χώραν 4.142.000 ἀντιτυπα. Καιτοὶ δὲ δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν εἰσαγωγῆς ἀγιογραφικῶν κειμένων εἰς Ρωσίαν, ἐπέτυχεν ὅμως νὰ ἐκδώσῃ ἐν Πετροπόλει μιαν μικρὰν ἔκδοσιν 25,000 κειμένων ἐν ρωσικῇ γλώσσῃ.

— Ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐν Κίνα ἀνωμαλιῶν ἔδωκεν ἐντολὴν πρὸς τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἀμερικανοὺς ἱεραποστόλους νὰ καταλιπῶσιν αὐτήν. Οὗτοι ἀνήρχοντο εἰς 5.000, ἦσαν δὲ ἱατροὶ, καθηγηταί, διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι. Τινὲς τῶν ἐφημεριδῶν χαρακτηρίζουσι τὴν ἐξοδὸν ταύτην ὡς καταστροφὴν διὰ τὸν πολιτισμὸν τῆς Κίνας.

— Κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον ἐν Λιβούρνῳ συνεκροτήθη τὸ Βον ἐθνικὸν Συνέδριον κατὰ τῆς βλασφημίας. Τούτου μετέσχον μὲν διάφορα στοιχεῖα ποικίλων κατευθύνσεων, ὁ κύριος ὅμως χαρακτήρ αὐτοῦ ὑπῆρξε μᾶλλον κατολικός. Ἀνεκουώθησαν κατ' αὐτὸ ἐνδιαφέρουσαι ἐργασίαι κατὰ τῆς βλασφημίας συντεταγμέναι ὑπὸ διακεκριμένων προσώπων, οἷον τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ Βελζαγο, τοῦ γερουσιαστοῦ Montresor, τοῦ καθηγητοῦ Cuerrri κλ. Τὸ συνέδριον συνεκλήθη ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ ἀγ. Μάρκου ἵνα εὐκολυνθῇ καὶ ἡ ἐργατικὴ τάξις νὰ παραστῇ, ἀλλ' αὕτη ἀπέχεον ὀλοτελῶς. Ἐξ ἐναντίου, πολλοὶ ἦσαν οἱ ἐκ τῶν ἐπισήμων τῆς πόλεως προσελθόντες. Τὰ πλείστα τῶν προταθέντων κατὰ τῆς βλασφημίας μέτρων ἔφερον κατασταλτικὸν νομικὸν χαρακτήρα, πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἐπεκρίθη, διότι ἠθικὰ δέον νὰ εἶνε τὰ μέσα τῆς θεραπείας ἠθικῆς νόσου ὁποῖα καὶ εἶνε ἡ βλασφημία. Ἐφ' ὅσον ὁ λόγος χρησιμοποιεῖται εἰς ἔκφρασιν διανοημάτων καὶ συναισθημάτων, εἶνε εὐνόητον ὅτι ταῦτα πρέπει νὰ ἐξευγενισθῶσι καὶ ἠθικοποιηθῶσιν ἵνα ἀντίστοιχοι καταστῶσι καὶ οἱ ἐκφράζοντες αὐτὰ λόγοι.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Σεβαστοπούλειον ἀγῶνος κρείσις, ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ μεγάλῃ τῶν τελευταίων αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου τῇ 15 Μαΐου 1927 ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ **Κων. Ι. Λογοθέτου**, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας. Ἀθήναι 1927.

Περ. Κ. Βιζουκίδου, Ἠπειρωτικῶν θεσμῶν ἔρευνα. Ἐκ τῶν «Ἠπειρωτικῶν Χρονικῶν». Ἐν Ἰωαννίνοις 1927.

ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«**Ἡ κατὰ Χριστὸν ἀγωγή**», ἐκδομένη κατὰ δεκαπενθήμερον Ὄργανον Ο.Χ.Ε.Ν. Χαλκίδος, Διευθυντής και ἰδιοκτῆτης Χριστόφορος Δεσούρης, Ἱεροκλήριος Χαλκίδος, ἐν Χαλκίδι.

«**Χριστοκρατία**», ἐφημερίς τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν θρησκευτικῶν πολιτικῶν και φιλοσοφικῶν, ἐκδομένη δις τοῦ μηνός.—«**Βιβλιοθήκη τοῦ Λόγου**» ἰδιοκτῆτης ἀμοτέρων τῶν περιοδικῶν Ἰάκωβος Καρατζᾶς, ἐν Ἀθήναις
«**Ἀλήθεια**» δεκαπενθήμερον χριστιανικὸν περιοδικόν. Ἐκδότης και συντάκτης Θεολόγος Ἄνδρ. Κ. Παπαγεωργακόπουλος, ἐν Πάτραις.

«**Νέα Ζωή**» ἠθικοθρησκευτικὸν δεκαπενθήμερον περιοδικόν. Διευθυντής Γ. Κ. Φραντζεσκάκης ἱερεὺς ἐν Βάμφ (Κρήτης).

«**Ταπεινόφρων**», ἠθικοθρησκευτικὸν περιοδικὸν ἱεροῦ Συλλόγου ταπεινῶν ἐνοριτῶν Ἁγ. Δημητρίου Μπραχαμίου. Διευθυντής ἱερεὺς Γεώργιος Α. Μανωλοπούλος, ἐφημέριος Μπραχαμίου.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς «Υψηλοῦ» διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκποίησις τοῦ Βελανιδοκάρπου Ἐφεινῆς Ἐσοδείας ὡς και τεσσάρων ἀγελάδων και ἐἰς ταύρου. Οἱ βουλόμενοι νὰ πλειοδοτήσωσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῶν διακηρύξεων κατατεθειμένων ἐν τῇ γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Σιγρίῳ τὴν 24 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν και ὥρα 10-12 Μεσημβριαν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ συμβολαιογράφου Ἐρεσσού και ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ὑψηλοῦ τῇ 29 Ἰουλίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἄνδρῳ Ἱ. Μονῆς Παναγράντου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως ἐνεργηθησομένην ἐν τῷ ἐν τῇ Πόλει Ἄνδρου συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 24ην Ἰουλίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν και ὥραν 10-12 τῆς Μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἄνδρου Νικ. Δαπόντε, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἄνδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἐπισκοπικοῦ ἐπιτρόπου Ἄνδρου και τοῦ ἀντ. προσώπου τῆς Μονῆς, τὰ κάτωθι 15 κτήματα ἐπονομαζόμενα. «Μετόχιον Φιλετρῶν», «Ἀθηκοῦ», «Ντριάδι Μετοχίου Ἀλικοῦ», «Παρόδου», «Ταῦρα», «Ἁγία Μαρίνα», «Κλεισματάκι εἰς Λακώματα», «Καρῶνας», «Σκιαθίτου κλῆσμα», «Κάραβος και Τζόκα», «Κουκλόσικος», «Περιστολάκι εἰς Μαίνητες», «Μετόχιον Φανερωμένης», «Ἁγιος Ἰωάννης εἰς Ζαγανῆρη» και «Λίδδη». Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς ὅπου εἰσὶν κατατεθειμένοι. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῇ 21 Ἰουνίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἄνδρῳ Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως ἐνεργηθησομένην ἐν τῷ ἐν τῇ Πόλει Ἄνδρου συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 17 Ἰουλίου 1927 ἡμέραν Κυριακὴν και ὥραν 10-12 τῆς Μεσημβρίας, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἄνδρου Νικ.

Δαπόντε, τοῦ οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἄνδρου, τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Ἐπιτρόπου Ἄνδρου και τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς τὰ κάτωθι 14 κτήματα ἐπονομαζόμενα. «Μετόχιον Ἰακώβου Ἐμπεριόκου» «Κούφιο» «Ναθαναὴλ» «Ἀνθίμου Ἀὔξεντιου Μιζάνα» «Γεδεὼν Φωρίου» «Ἀλυβίζου» «Ἀμυράγρα» «Φράγκου» «Δανιὴλ Μούχου» «Ἡσαφα Μακταργιά» «Κόμπος Παλαιουπόλεως» «Μέγας Κόμπος Λειβαδίων» και «Ἁγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος» Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς ὅπου εἰσὶν κατατεθειμένοι. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῇ 24 Ἰουνίου 1927.

Ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Κωνσταντίνου Λοκρίδος διακηρύττει ὅτι. Ἐκτίθενται εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως τὸ Ν.Δ. τῆς Μονῆς κείμενον οἰκόπεδον αὐτῆς, ἔξωθεν τοῦ μανδροτοίχου και ἐπὶ τῆς δημοσίας παραλιακῆς ὁδοῦ, ἐκτάσεως 350 τετ. μέτρων κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3116 και 3053 ἐ. ἔ., ὁμοίας τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου ἐνεργηθησομένην ἐν Ἀταλάντῃ τὴν 7ην Ἀγούστου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν και ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀποστόλου Ντέβα, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου και τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως ὡς οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἁγίου Κωνσταντίνου τῇ 5 Ἰουλίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας διακηρύττει ὅτι. Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν φερνῆς ἐνοικιάσεως τὸ ἐν τῇ θέσει «Καμίνι» και πρὸς τὸν ποταμὸν κείμενον λειβάδιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Λαύρας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 10ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἐν Μαζεϊκοῖς ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου κ. Φωκίωνος Κατσίνῃ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του τὴν 10ην π. μ. ὥραν ἕως 12ην μεσημβρινῆν τῆς αὐτῆς ἡμέρας· πρώτη προσφορά ὀρίζεται δραχμαὶ 2.000. Ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων και σχετικαὶ πληροφορίες παρὰ τῷ εἰρημένῳ Συμβολαιογράφῳ.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ξενιάς προκηρύττει ὅτι, συνεπεία τῶν ὑπ ἀριθ. 2341 και 2656 ἐν. ἔ. διαταγῶν τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως τὰ κάτωθι εἶδη και ζῶα τῆς Ἱ. Μονῆς Ξενιάς συμφώνως πρὸς τοὺς δόους και ὑποχρεώσεις ταῦταριθμοῦ συγγραφῆς ἢς ἀντίγραφα κατατεθεισῶνται ἐν τε τῷ γραφείῳ τῆς Κοινότητος Ἀλμυροῦ και τῆς Μονῆς Ξενιάς. α) 230 ὀκάδ ξρία λευκά και μαῦρα β) 110 ὀκ, ἀρνόμαλλα και ἀρνοπόκια γ) 105 ὀκάδ. τραγόμαλλα δ) 1 φορβάς 1 ἴμιονος και 1 ἴππος σαγματοφόρα και ε) 6 φορβάδες και 2 ἴπποι ἀργοὶ αἰεὺ σαγμάτων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀλμυρῷ τῇ 17ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ., ἡμέρα Κυριακὴ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12 ὥρας τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἀλμυροῦ και ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Πρῶτη προσφορά ὀρίζεται α) διὰ τὰ ξρία λευκά και μαῦρα δραχ. 35 κατ' ὀκάν β) διὰ τὰ ἀρνόμαλλα και ἀρνοπόκια δρ. 25 γ) διὰ τὰ τραγόμαλλα δρ. 28, και δ δι' ἕκαστον ζῶον δραχ. 2000 Ἐν Ἱ. Μονῇ Ξενιάς τῇ 26 Ἰουνίου 1927.

Τύποις «Φοίνικος» ὁδὸς Σταδίου 38 Ἀθήναις